

ALMANAHUL

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acéstă fóiă ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numaî cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11,
prin districte pe la corespondenți seú prin postă, trâmîfînd prețul.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefrancate se vor refusa.

UN ESEMPLAR

PENTRU DISTRICTE 55 BANI.

PREȚULŪ ABONAMENTULUI

Pe an, pentru capitală	lei noi 24.
Pe jumătate an	» » 12.
Pentru districte pe an	» » 27.
Pe șese luni	» » 14.
Pentru Franc., Span., Engl., Belg., Amer. » »	37.
Italia, Germania și Grecia.	» » 32.
Pentru Turcia, Serbia și Austria.	» » 30.
Reclame și inserțiuni linia.	» » 2.
Anunciuri, linia	Bani . . 30

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

ȘI MAI NOUŪ

Sunt rugate tóte persónele căroră li s'a trimis liste de abonament la **ALMANAHUL** lui **NICHIPERCEA**, să grăbescă a le înapoia dinpreună cu banii strânși, pentru a ne putea regula listele de espeduirea Almanahului care va apare negreșit pêne la 18 curent. Causa întârzierii este desemnatorul care cu tot talentul seú, îi place mai mult a se plimba de cât a lucra cu tótă sárăcia de care se bucură.

Putem óre astepta vr'un bine de la streinî?

Prețul de un leú exemplarul ficsat prin liste este numaî pentru abonați.

SUMARIU

1. Lumina. ...
2. Ghidi, ghidi cutră, poesie de NINI.
3. Revista politică, de CĂPRAR MITU.
4. Adio la Bucovina, de D. PETRINO, dupe *Apărătorul legii*.
5. Nou de tot, de....
6. Regia monopolului tutunurilor, de O.
7. Istoria oulú, din scrierile satirice ale repausatului I. V. ADRIAN.
8. Domnului directore al postelor.
9. Corespondența administrațiunei.
10. Bibliografie, Theatrul Bosel BELEAUA SOCRILOR.

LUMINA

După întunecú, lumina este mai strălucitoare de cât în continuitate. Razele'i bine-făcătoare inveselesc pêne și pe cei deprinși cu întuneculú.

Lumina vieței, lumina faptelor ei, are o înriurire cu multú mai imensă.

În viața noastră politică de câți-va ani încoa, straturile obscurității, grămădite de o mână patricidă, împiedeca vederea bine-voitorilor nostri și'i făcea astfel să-și retragă cu desgustú încrederea și via solici-tudine ce ne acordase în alți timpî.

Unú pasú mai departe de țera noastră, nimeni nu cunoscea adevărulú.

Elú gema în inimile noastre, căci furia unei camarile odiose, ne oprea a-lú spune.

Lumina însă a începutú a se face.

Regretămú că caracterulú și cadrulú țiarului nostru nu ne permitú a împărtași lectorilorú nostri importan-tele scrierî, ale unorú eminenti filo-români, asupra pre-sintelui și viitorului nostru.

Cu tóte acestea, recomandămú lectorilorú nostri și tuturorú românilorú, a ceti cu atențiune cele doué bro-șuri tipărite de curândú, una la Praga și alta la Paris.

«Germania, Romania și Príncipele Carol de Hohenzolera» și «Romania și polticia Germană în Orient,» ast-felú suntú intitulata cele doué scrierî, pe care încă odată le recomandămú fie-cărui românú.

GHIDI, GHIDI, CUTRĂ

I

Încă o broșură,
Încă-o secătură,
Care astă-đi vine,
Și fără rușine.
Șfișie și'n jură
Și pórtă în gură
Pe ómenii mari,
Pe sftncicii tari,
Căre cărmuesce,
Și chivernisesce,
Țera Românească
Pe moda nemțescă.
Acestú pamfletú scrisu,
Vine din Paris,
Und' s'a tipăritú,
Și s'a împărțitu
La rei și la buní
Ba chiar la nebuní,
În sute de mií,
Chiar și la copil,
Ca să feșteléscă,
Puterea nemțescă.
Audi colo mutră!
Ghidi! Ghidi! Cutră.

II

În acea broșură,
Cu veninú și ură,
Ce în Românesce
Ađi se tipăresce,
Bate și ear bate,
La CAPŪ, nu pe spate,
Și aruncă vina,
Și tótă pricina,
Nu pe Mascarache
Saú pe Dumitrache,
Nu pe Vasilache
Saú pe Muerache,
Nu pe Lichelache
Saú pe Pesmetache
Nici pe Spátarache

Ion Manolache,
Ci pe.... sciiți pe cine
Mai bine ca mine,
Pe domnul Berlin,
Care-i mai streinú,
Și care gândesce,
Tot mereú nemțesce,...
Îlú sciiți dupe mutră,...
Ghidi! ghidi! cutră!

III

Aste lucruri scrise,
Și ast-felú descrise,
Ori fi ele óre
Acte de trădare,
Acte de peire
Și de umilire
Fapte fără nume
În acéstă lume?
Saú sunt tot minciuni,
Scóse de nebuní,
Cabale infame,
Ce vor sé defatme,
Principiul pusú,
De nație susú?
De vreți ca sé sciiți,
Mé rogú sé citiți
Mica secătură,
Numită broșură
Și citind'o bine,
Sé diceți ca mine,
Privind'o în mutră
Ghidi! ghidi! Cutră.

IV

Dar tot ca și mine,
Feriți-vé bine,
De-ți gasi cá póte
Sé aibă dreptate,
Cel ce-a scris broșura,
Sé vé ține-ți gura;
Sé nu-i țineți parte,
Nici sé-i dați dreptate,
Căci pên' la jurați,

La temnița stați,
Și ferească Domnul,
Mai știți ce e omni,
Mulți în închisore,
Se'ntâmplă de móre.
Așa daru, mai bine,
Diceți ca și mine,
Privindu sluta-i mutră;
Ghidi! Ghidi! Cutră!

Nini.

REVISTA POLITICĂ

Noutatea cea mai principală la ordinea zilei, e demisiunea d-lui V. Boerescu, ministru de Externe, distu *notre ami*, care veni ca un trăsnetu din senin, cu o săptămână înainte de deschiderea Adunăturii. Suntem curioși a vedea în ziua de 15 Noiembrie, ce ne spune mesagiul de deschidere, în privința acestei neaude demisiuni. Dacă acestu mesagiu, o fi totu edițiunea stereotipă a celor precedente, de sigur că ne va anunța un potopu de fericiri, o avalanșă de bunătăți ce ne cadu pe capu și ne asfixiază, un duium de bine-faceri ce ne sosesc de la bunii nostri amici din afară. Dără atunci de ce a demisionat ministru care ne a hărăzit cu atâta buluc de fericire? Nu scim încă ce să răspundem... Lăsăm ca *Monitorul* și *Pressa* să ne esplice la timp oportunu acéstă schimbare de decoru, în comedia constituțională ce se joca la noi.

Se vorbesc încă că și d. ministru de finanțe și-artu fi datu demisiunea, ca să se facă zaraf, dar că nu i s'a priimitu, înapoiindu-i-se cu o cutie de pesmeți de ceaitu.

Fiind-că ne aflăm însă la capitolulu pesmeților... ba nu! la al d. ministru de finanțe, amu dori să avem o mică piroforie, la o cestiune cam curiosă... Declaramu însă mai din nainte că punem întrebarea simplu și fără nict o intențiune de prepus:

«Cum se face că d. G. Cantacuzino, nu găsi timp mai oportunu pentru măsurătorea proprietăților sale, de câtu acumu cându e ministru? Și cumu s'a pututu ca proprietățile sale să fie tôte călcate de proprietățile Statulu cu care se'vecinesce?»

Acceptându respunsulu, avem onore a'l saluta.

Trecându acum de la cele din intru la cele din afară, aflăm că Herzegovina se ține totu tare în cerbice, și Liubibratici, nu vrea să facă cărdășie cu Sultanul. Marele Senior însă, a declarat, se dice, în marele devlet, că mai bine și perde cealmoa decâtu acéstă provincie. Ânsă para ioc. Finanțele Turciei, administrate cu dibăcie ca și ale năstre, a adus-o în sapă de lemn, și acumu nu'i mai datu nimeni pe veresie.

Scirile din Spania suntu fôrte bune, după cumu ne vestesce din isvóre oficiale: Carliștii se preda cu miile în fie-care di, și moru p'asișderea. Buletinele militare Alfonsiste, publicate pêne acumu, urcă numărulu morților inemici la 800,000 și al prizonierilor la 1,000,000, de și tóta armata carlistă nu s'a urcatu decâtu la vre-o

35,000 ómeni, Guvernulu ânsă n'a pututu în tóta lupta decâtu unu general, duoi supt-locoteneți, și 22 soldați. Unde trăsese reposatul Carcalechi și buletinele sale din timpul resbelulu orientulu!

Aflăm încă că Samoedi au declarat resbelu Hotentotilor, și Sultanul de la Tombuctu, Pieilor-Roșii. Prin urmare pacea lumii se turbură și vântulu resbelulu începe a sufla. Ferescă Dumneđu de mai rău. Sperăm ânsă că venirea bei-zadelii la putere va pacifica totulu și echilibrul nu se va deranja.

Căpraru-Mitu.

ADIO BUCOVINEI

Dedicație Comiteșii E.**P.**

Pe ale Molnei triste maluri
Unde turburele-i valuri,
Despărtescu de România pe-o iubită fiic' a sa,
Mă oprescu în trecet încă
Și cu dragoste adincă
Vin să-ți juru, o Bucovină, că în veci nu te-oiu uita

Vreú să uitu a mea durere,
Dile fără mîngăere,
Și acele nopți amare care fruntea mi-au sbircit,
Vreú să uitu cu ce urgie
Vremea cu-a sa tiranie
Și pe tine și pe mine de-o potrivă ne-a lovit;

Dar ântăia sărutare
Și ântăia desmerdare
Nu se uită nict atunci când mormentu le-a'nghițit:
Mii de glasuri, mie sfinte,
Vecinicu mi-oru aduce-aminte
Că în sinulu teú odată cu căldur' amu fostu iubit.

Doúe cruci de pe-o movilă,
Unde-o sórtă fără milă
Pe sub mușchiulu veciniceí alu meu nime l'a săpatu,
Ele-mi spunu și mi-or totu spune
Că sunt umbre din vremi bune
Ce m'astéptă și pe mine,—să mai fiu îmbrățoșatú

Deci iubită Bucovină
Inima-mi de tine plină,
Ea adio nu-ți va spune: căci cu tine reruân eu
Infrățitú prin suferință,
Intr'unú gîndú și'ntr'o credință:
Căci Moldova-i maica năstră, tată-l nostru-i Dumneđu!

Și nu-i feru destulu de tare,
Nu suntú dinți de rele fiare
Să despártă fii de mamă, și credința de altarú,
Molna-i apă românească:
Marfa póte s'o opréscă
Însă dorulu de'nfrățire nu-lu oprește la hotarú.

Mănăstiri cu frunți plecate,
Catacombe profanate
Ca și Vulturulu ce sbóra în eterulu teú seninú,
Totu ce sórele-ți rodesce,
Ce-i iubitú și ce iubește
Unu Dumneđu cu toții românește se închinú.

De-i frumósă 'ncântătore
E Româncă acea flóre
Ce pe-ale Sucévei maluri respândesce-unu farmecu lin.
Ochii mari și gene brune
Aste suntú comori străbune,
Ca și foculu care arde vâlulu albú pe albulu sinú.

Dușmanii arú vrea să peară
Totu ce e mosténú în țeră
Totu ce face semnul cruci, totu ce-a mai remas creștin
Însé ei să nu sporéscă
Intr'o țară românească,
Țară cu Suceava'n frunte și cu Putna mandră'n sin!

Brađii mândri de la munte,
Vai mănóse, culmi cărunte,
Unde sună printre secolu doina unu brav poporú,
Ele suntú pe vecinicie
Semne mari care să fie
După unu trecutú de fală, nu un jugú dreptú viitorú.

Noi în veci nu vomu pătrunde
Taína, care ne ascunde
Viitorulu ce și dá mâna cu trecutu-i gloriosú,
Dar cređundu în mintuire,
Spunemu cu neobosire,
Unde Iuda este-aproape nu-ideparte nict Christosu.

Nu știm ce e scris în stele
De-o să fie dile grele,
Său de póte sfântulu sóre va străbate norulu greú;
Nu știmu vremea ce aduce,
Dar Românu-și face cruce
Și se 'ncrede în puterea unu mare Dumneđu.

Vremea tot 'nainte merge
Și în urma-i lesne șterge
Tot ce spre eternizare sumetia a creat.
Piramide ea sdobresce,
Monumente risipesce,
Însă sângele în apă nict o vreme n'a schimbat.

Și din sânulu veciniceí
Dumneđu României,
Frați iubiți din Bucovina, el vè spune: «sunt cu voi!
«Jugul vostru-o să dispară,
«Însă nu dispere-o țară
«Care-a fostu atăția secolu leagán falnic de eroi.»

Deci cum eu nu uitú că 'n lume
Suvenirulu unu nume
A mea sórtă, Bucovină, de-a ta sórtă-o a legat,
Ast-fel mândra Românie
N'o să uite 'n vecinicie
Că 'n pământulu teú cu fală este Stefan îngropat!
(Apărătorulu leger) D Petrino.

NOU DE TOTU

Nu e glumă!
A datu naiba în ortaa ordinei de *ghesftari-conservatori*!
Mare primejdie!
S'aú dus boii pe copcă!
Domnulu Baron-de-Fefeieiu, Vasiliu-celu-micu cu politica ce maaare!... s'a necăjit!

A visitatu împărățiile, a sărutatu mânila *providinței* de la Berlin, a conversatu cu M. S. regina Engliterei, a strânsu mâna ducelu ministru de esterne al Franciei a glumitu cu Comitele Andrassy, s'a întorsu la Bucuresci, și... a cădu !!!...

— Misteru ??
— Camarila știe!

În sfârșitu, or cum-o-fi, D-lu Lascarache este însărcinatú să *ramplasarisescu* a-dinterrim pe d-lu Boerescu la esterne pînă la sosirea titularulu.

Dérú... d-lu Costa-Foru, se pare mai mulțumitu a petrece *in duo* la Triest de câtu a veni în Bucuresci, unde de și la afacerile diplomatice ale D-lui Andrassy, nu va fi scutitu d'a înghiți noduri de gelosie. Va preferi dérú seși conserve pozițiunea'i actuală, și *specialulu* d. P. P. P. de Carp, va fi chematu se pacifice Orientulu în genere, și Herzegovina în parte!

Cu atâta ênsenu se *salvarisescu* situațiunea. Deci, d-lu Cantacuzinu, *marele financiaru* va trece la cărpelile de la șosele și poduri în locul d-lui Tudorița Rosetti, care se va sihăstri iarăși la Casațiune, iarú d. Strat, iconomistú politicu și bași-diplomatú, va ocupa finanțele, adică vistieru peste împrumuturile presinte și viitoare.

Pênă atunú, Bizadeaua... și-a trasu bot-fortu, și-a sumesú mánicile, a pornitu din mahala în mahala pentru popularitate și din ministeru în ministeru pentru budgete și... lupta va fi crăucenă !!!...

Sé le dea Dumneđu sfârșitu creștinesu!

REGIA MONOPOLULUI TUTUNURILOR

Ciudată cumetrie pe față există adî între Ministerul de finanțe și D. Lang, Directorele generală al Regiei. Concesiunile ce-și facu ambele autorități sunt reciproce; unul persecută pe funcționarii ostili guvernului, și cel alt permite, ba chiar autorisă pe D. Lang, a viola legea și regulamentul, jefuind pe bietul cultivator. Ca să ve încredințați de adevăr, n'aveți de cât să citiți publicațiunea Regiei, inserată în diferite diare, și ori-cât a'ți suferi de guturaiu sau troahnă, tot veți mirosi pungășia cale d'un conac.

Tarifal pe anul 1876, a-stabilit prețurile următoare pentru zona I :

Calitatea I ocoa lei 2 bani 50

> II > 1 > 80

> III > > 90

Publicațiunea, fără temere de lege și fără rușine de ómeni oferă, cu consimțimentul ministerului de finanțe 85 bani, toptan-pazar, cu condițiune ca să priimească tutunurile înainte de ferbere.

Se ne inchipuim că un cultivator are 300 oca. E cunoscut că zona întăia produce cel mai bun tutun, dar să admitem termenul cel mai reu, că va eși de fie-care calitate câte o parte; ceea ce face :

Pentru o suta oca calitatea I lei 250

> > > > II > 180

> > > > III > 90

Suma dar de lei 520, împărțită în trei, spre a avea termenul de mijloc, ar fi de lei 173, ³³/100 pe suta de oca 1,73 pe oca.

Tutunul însă, după prima fierbere, are un scădăment; dar acest scădăment nu trece de deca la sută. Prin urmare, onorabila Direcțiune, a trecut peste tóte mărginile speculațiunei oneste, urcându-l la mai mult de suta la sută, când mai ales interesul seū propriu reclamá priimirea tutunurilor îndată dupe recoltă, ca să nu dea loc la fraude și să nu fie nevoite a ținea în permanință bataliōne de funcționari de cultură.

Ecă onorabile D. ministru de finanțe unde te duce concesiunile reciproce cu D. Lang... la compromitere... Cel puțin de astă-dată, nu se vor mai găsi, cred, condee ca cel de 600,000 fr. în registrele Banci României, fără anume specificație.

Cat pentru D. Lang, promitem a reveni asupra Monopolului în diarele seriose, ca să-i probăm că nu sunt români așa de incapabili cum îi brevetază D-sa. **O.**

Din operele satirice ale repausatului și multă regretatului I. Veniamin Adrian.

VI.

ISTORIA OULUI

Și oul, are istoria lui!... —

Credeți óre, că decă găina codcodăcesce pēnē ne asurdesce când ne dă veste că a depus un ou, care 'lū sacrificămū unū dejun delicat seū cu care pregătimū unū aluatū delicios, credeți pōte că aice se incheiă tōtā istoria oului? — Nu; iubiți lectori! — Oulū are cāntecū multū mai vechiū decātū alū găinei: elū face parte din studiūl filosoficū alū ómenirei, încă de pe timpurile mythologice. —

Iată, prin urmare — decă vē va plăcea — istoria pe scurt a oului, ast-felū cum ne o presintă mi-hologia, filosofia și superstitiunea popórelorū antice :

Leda, fița lui Thestius și soția lui Tindar, fiind surprinsă pe țermulū Eurostasulū de către Jupiter preschimbātū în lebdă, depusă două ouē — fruct a'lū acestū adulteriū silitū — din care din unul născoră Pollux și Hellena, érū din altulū Castor și Clitemnestra. —

Orfeu, acestū poet-flosof alū timpurilorū antice, însėmnă prin ou simbolulū misteriosū al fecundităței de care este dotat pământul, fiind că totulū pe pământ resare, totul vegeteză, și totul renasee. — Egiptenii și Fenicienii adoptară acest sī simbolū, cu óre-

carii adăogiri : — cei d'antēiū reprezentāndū unū june cu unū ou ce 'i ese din gură ; cei din urmă inchipuindū unū șorpe ridicatū pe cōda sa și avēndū de asemenea în gură unū ou. — Se pōte crede că, presumțioși cum eraū Egiptenii, ei voēu să facă a se înțelege că totū pământulū aparține omulū și că elū nu este fertilū decātū numai pentru trebuințele sele. Fenicienii, din contră mai reținuți, se mulțumiră de a inchipui că, decă omulū are domnia absolută asupra lucrurilor, acēstă domnie ansē nu se întinde decātū în parte asupra animalelorū, dintre cari cele mai multe ii dispută forța, adresa și vicienia. — Grecii respectau prea multū pe Orfeu ca să fi negligētū cea mai principală din ideile sele : grecii dădură pământulū figura *oulă*. —

Osiris, credeau Egiptenii — după cumū spune Herodote — închisese într'unū ou douăspre-dece figuri pyramidale albe, pentru a însemna bunurile nesfîrșite cu cari voea să satisfacă pe ómeni ; Typhon ansē, fratele seū, găsindū meșloculū de a deschide acestū ou, introdusă secretamente alte douăspre-dece piramide negre; și iată că, d'in acēstă causă, réulū este tot-de una amestecatū cu binele. Sub aceste simbole, acestū poporū anticū, esprimă opozițiunea celorū două principii ; binele și réulū! —

Oulū primitivū, d'n care au eșitū tóte ființele. — Sub acestū principiiū cei mai mulți filosofi ai págânismului, în urma lui Orfeu, au reprezentatū lumea, seū mai bine dicēndū, pe Autorul lumei. —

Fenicienii — după raportulū lui Plutarch — recunoscEAU o ființă supremă, pe care o reprezentau, în orgiile lor, priintr'unū ou. — Totū acestū simbolū era întrebunțatū de Chaldeenii, Persianii, Indienii, chiarū de chinezii ; și este multū de cređutū că acēstă au fostū antēia opiniune a tutolorū celorū ce au întreprinsū de a esplică formațiunea Universulū. —

Venimū în fine la :

Oulū de șorpe (ou fabulosū) laudatū de Druidii! — Era acestū ou — spunēu Druidii — formatū de o mulține prodigiōsă de șerpi încolăciți la unū locū, cari contribuēu la facerea lui cu tōtā spu-ma și balele lorū. La șuerulū șerpilorū, *oul* se ridică în aer; atunci trebuia luatū, pēnē ce încă nu atingea pământulū. Celū ce isbutea a primi acestū ou, trebuia să incalce repede pe unū calū agerū și să fugā, căci șerpii alergau în gōnă după elū pēnē ce erau opriți de vre-unū riu care le tăia calea. — Figura acestū *Oū* era acea a unū mēru rotundū de mărime mișlocie; gaocēi era sgārciōsă și acoperitā de fibre și filamente ca piciórele poli-pilorū. — Încercarea, spre a se recunōscē adevēratulū *ou* druidicū, se făcea aruncāndū l' în apă, unde trebuia să plutescā de-asupra cu cerculū de aurū cu carele era inconjuratū. — Părinții Druidii, pentru a întemeia credința ómenilorū în acestū *Oū*, asigurau că elū trebuia să fie receptū la anume zile ale lunei, și că apoi elū posedā virtutea de a face să se cāstige orī-ce procese, și că avea o **mare influență lângă regi!**... —

Iată, istoria oului!

Și acumū, gāndiți-vē puținū : óre nu cumū-va **oul puterei guvernamentale** se capată la noi mai camū în felulū cumū se capată *oul format din spuma și balele șerpilorū*? — Și iarāși, óre nu cumū-va *curtenii și guvernantiū noștri* posedū vr'unū *Oū druidicū*, care le autorisēază, prin influența lui, **tóte... tóte...**? —

Darū să ne oprimū! — Totū istoria ne spune că : mulți curteni, presupuși a se folosi pe lângă regiū lorū de influența *oulū fabulos*, au fostū pedepsiți cu pierderea vieții!!! — Pōte, pōte că, decă nu unū Rege năimitū, pōte că Regele Soveranū — națiunea — va fi totū atātū de superstitiōsū într'o țī ca și Regiū evolū-mediū!!! —

Ori-cumū va fi, iubiți lectori, scris-amū vouē și vē rogū să primiiți pentru voi acēstă mică istorie : **Istoria oului!**... —

Domnului directore al postelor și telegrafelor

Domnule directore,

Negligența și nepăsarea d-vóstră, pōte chiar și rea voință ce arătați pentru serviciulū în capulū căruiā din păcate vē aflați a întrecutū tóte limitele buneii cuviințe.

Tóte diarele din țēră de tote culorile și de tóte speciile precum și noi v'am reclamatū în nenúmerate rânduri contra abuzurilor săvērșite de subalternii dunnévóstră în privința distribuțiunei diarelorū și chiarū scrisorilorū, darū pentru păcatele serviciului postalū a'ți rēmasū surdū la tóte aceste reclame, în cāt lumea cu dreptū cuvētū a începutū a crede că este organizată o persecuțiune din parte-vē pentru a discreditā și nimici instituțiunea postală.

Plătim pentru espedierea diarelorū și a scrisorilorū, și una și alta nu mai ajungū la destinațiua lorū.

Unū onorabile comerciante din Rōmnicu-Sărātū în Octombre ne adresēză o cartă postală prin care ne întrebă ce datorēză? După câte-va zile vedēndū că nu priimesce nici unū rēspunsū, trimite o scrisóre totū cu aceeași întrebare, darū totū nimicū; în fine trimite o altă cartă postală care abia s'a priimitū dupe 4 zile.

Trimitemū foile abonatilorū din districte, după trei sēptămāni ni se inapoiazā o fōie cu stampila Bucurescī fără nici o observație. Cum a statū în Bucurescī, când ea purta adresa Fălticeni?

Am trimis 4 luni de vară regulatū fōia la stabilimentulū de băi de la Băsea, și adresantulū nu au priimitū în aceste 4 luni de cātū o singurā fōie?

Trimitem asemenea fōia la comuna Vidă plasa Glavaciscu din Vlașca, precum și mai multe scrisori, darū primarele comunei Cârtojanii de susū, Manolache Cârtojanu, care se vede că nu mai are ce-și apropria din comună, își aproprie diarele și scrisorile nóstre pentru care plătăm taxa legală!

Correspondențiū noștri depun bani la biurourile postale pentru care li se dă mandate postale, darū casierul Districtulū Ilfovū refusă achitarea lorū sub motivū că nu i-a venit avisulū; ast-fel că trebuie să pierdem câte trei și patru zile pēnē să ne achite o miserabilă sumă de 20 30 lei.

Acēstă este óre respectul legii postale? Ni se ia taxa și ni se refusă chiar dreptul nostru, óre acēstă este demnitarea serviciului postale al căruiā capū sunteți? Oare nu se pōte face o excepțiune la regula generală?

Nici nā lege nu oprește vēndarea diarelorū în țēră cu esemplarulū, am denunțatū infamiile unor ómeni influinți din Galați și prin forța brutală de care dispun și de putere prin mijloce oculte a interdīsū vēndarea cu esemplarulū *Ghimpele*, ați usat de tóte mijlocele ilegale în contra *Ghimpele*, ei bine, să fie siguri dușmanii că nu va pleca capulū nici odată în fața mișeliilor, și cređēnd încă în cavalerismul d-vóstră că tóte aceste se facū fără să sciți, credem încă în îndreptarea lorū, readucēnd creditul și confiența în serviciul postal.

CORESPONDENTA ADMINSTRATIEI

Domnului Gh. Sulacelu

Domnule meu,

Suntū trei sēptămāni, de cândū amū avutū onōrea a vē adresa o scrisóre prin aceste colōne prin care vē rugamū ca să bine-voiți a vē achita abonamentulū pe unū anū ce datorāți *Ghimpele* din 1873—74, cređēndū refusulū d-vóstră într'o eróre.

În urma acesteii scrisorī, ce se mai cređū óre? Dispērut'a onōre și demnitarea? Óre numai prin a ne înșela unii pe alții putemū trăi? Cu tōtā partea ce faci din partitulū ordinei ordonatilorū, cređū încă că nu cugetați a vē spori averea cu suma ce datorāți redacțiunei.

Domnului Vasile Roșculescu Institutore

Domnule meu

Suntū mai multe luni de cândū așteptū să vedū dacă faptele se asemănā cu disele și dacă d-ta, după cum promiți, ești mai onestū de cātū jidanii, care vē mārțurisescū unii din ei s'au deositibitū de d-vóstră, ba încă am gāsītū din ei prea onestii în comparațiune, și ași dori să știū, dacă și copiii care te ascultā ca institutore vorū eși și ei ca d-ta! De și vē amintescū de tóte astea totuși nu cređū că ai intențiunea a mē înșela cu o miserabilă sumā ca aceea ce datorēsci, așteptāndū achitarea, felicitanđu-mē că m'amū amăgitū în aprețierile mele asupra persoanei d-vóstră.

Domnului I. Sweibel librar

Domnule meu

Am priimit atātū suma datoratā pentru foile desfăcute cāt și cele remase de și prea curate, totuși vē mulțumescū pentru *graba* ce ați pusū în a vē achita.

D-lui Rolin și Bolgradinski,

Articolele d-vóstră nu se potū publica din causā că suntū scrise așa de reū în cāt nu se potū citi.

Prescrițiua curatū și sub-semnāndule cu adevēratulū d-vóstră nume pentru redacțiune, trāmitețiile și deca ne va conveni se vorū publica, în casū contrariū se vor arde.

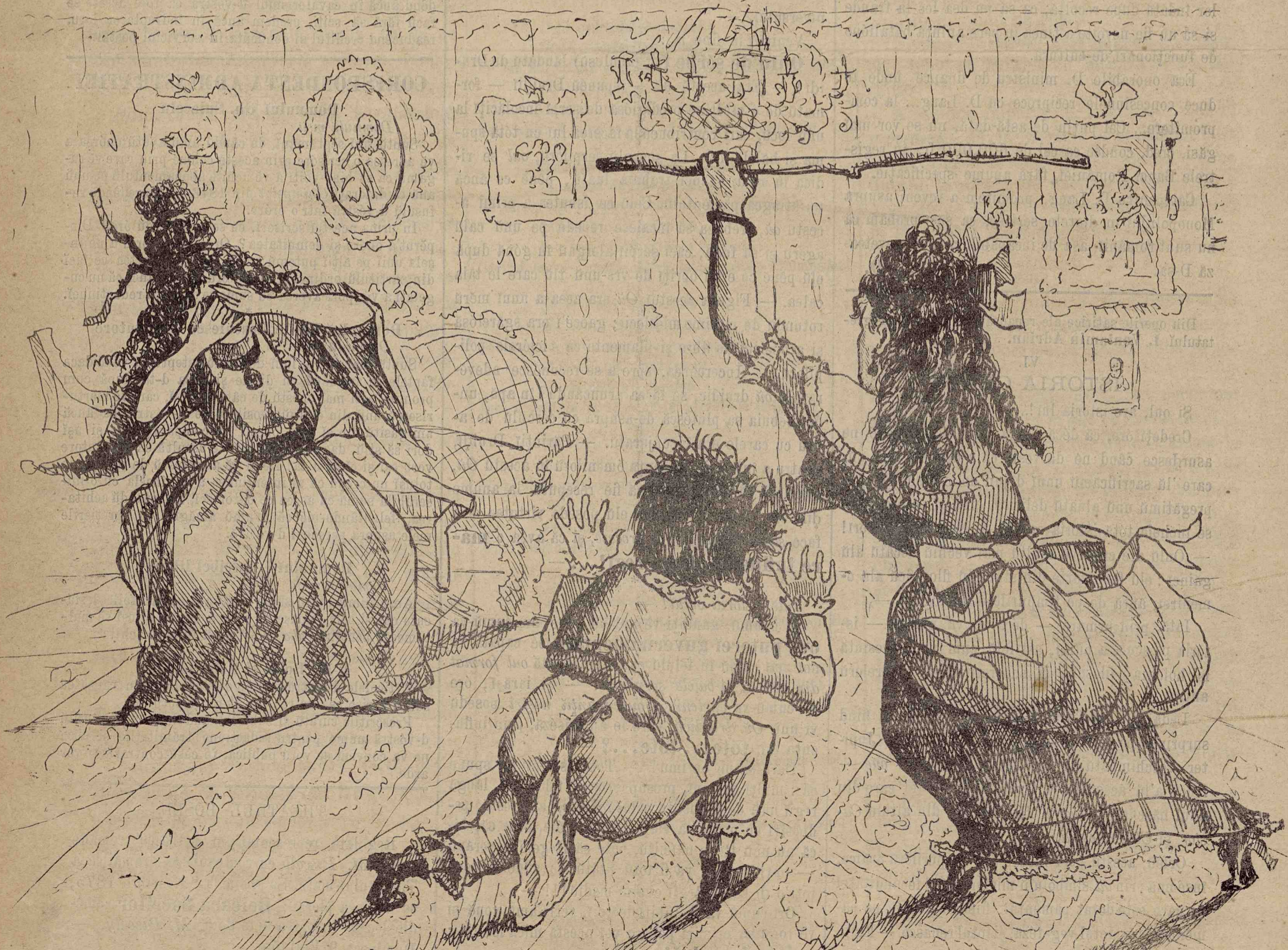
THEATRUL BOSEL

Regulate reprezentațiunii artistice romāne de d. *M. Pascaly* cu compania sa dramaticā a Teatrului-mare. Sāmbăzā la 8 Noembre 1875, se va juca piesa : **Beleoa Socrilor** comedie locală în patru acte de d. *M. Pascaly*. — Duminecă 9 Vraj tóre.

Scene Sociale

Săracul îi bate toba pentru dări; éra celui ce ridică mâna în sala chemaţilor, i se umileşte.
Ast-fel este legalitatea regimului.

Na, necredinţa, dumăr kerl.